

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613830208/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Men ak, det er Fortunas Skik at bole med de Slette,
Den Hund, der slumred ved min Dør, den vil mig snart forgiette.

Den Hiort, der løber i min Skov, den skal en Anden skyde,
den Rose, jeg har elsket meest, den skal en Anden bryde.

Den Fugl, der ingen Rede har, den maa alene sove,
Den Jomfru, der mig kjaerest var, en Anden vil troløve.

»Er det en Folkesang?« spurgte Emilie, i det hun lod sin Bog synke. »Det veed jeg ikke,« svarede Casimir. »Mig synes ikke, at det sidste Vers egentlig behøves,« vedblev Emilie, »thi Alt er jo allerede sagt forhen.« — »Det skader dog ikke, at man udtrykker sig tydelig,« svarede Casimir, »saa kan Ingen tage feil af Meningen.«

Herpaa svarede Emilie intet, men tog igien sin Bog, hvori hun atter læste nogle Blade, endelig lukkede hun den, og sagde til Adalbert: »Jeg har her læst en ganske artig Historie, tillader De, at jeg i Korthed fortæller Dem Indholdet deraf?«

»Lad os høre!« raabte Casimir.

»To Ynglinge, forbundne ved et fast Venskab, elskede begge den samme Pige, der, uagtet hun viste hver af dem mange Tegn paa Velvillie, dog ikke syntes bestemt at foretrække nogen af dem. Dette stod hen i flere Aar, indtil den Ældste, der mærkede, at hans unge Ven var hans Medbeiler, faldt paa den romantiske Grille at opoffre sig selv for sin Vens Skyld, hvilket vel tildeels kom af den Tro, at den Yngre var den, Pigen foretrak. Den Ældste flygtede da hemmelig til et fremmed Land, hvor han levede kummerfuldt i nogen Tid, og hvor Længsel og utilfredsstillet Lidenskab tilsidst styrtede ham i Graven. Paa Dødsleiet skrev han et Brev til sin Elskede, i hvilket han tilstod sin Kiærlighed, og fortalte Grunden til sin Flugt. Men nu aabenbarede det sig, at den Bortflygtede netop var den, Pigen elskede, hun havde derfor allerede afslaaet den Yngres Haand.